Hipopotama piosenka na rozgrzewkę

♩ = 90

muzyka i słowa: Joanna Kiełbiewska
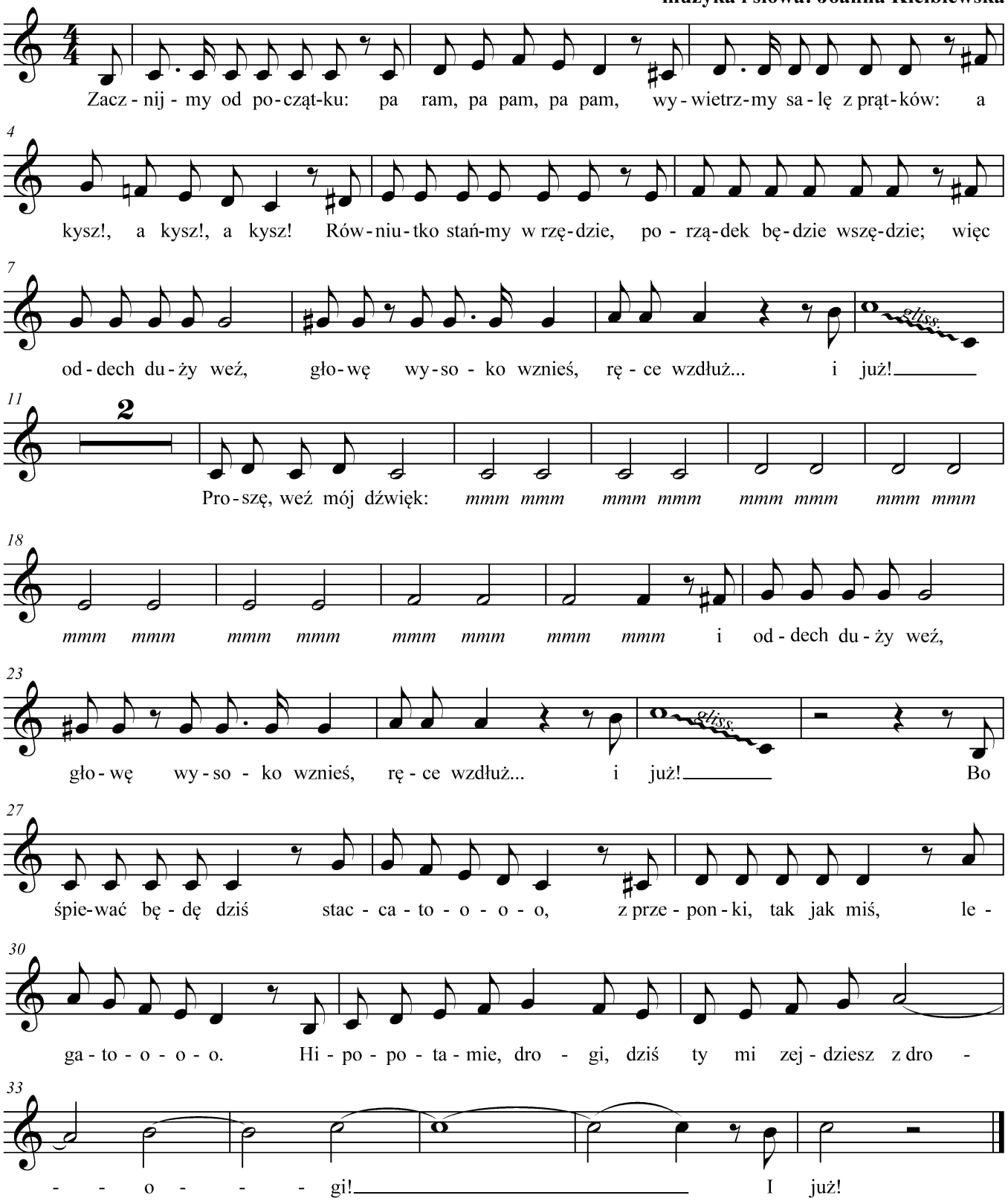
Na początku nauczyciel dzieli klasę na mniejsze zespoły, grupy (chłopcy – dziewczynki) lub rzędy i uczy piosenki fragmentami, metodą powtarzania, na zasadzie echa. Gdy dzieci opanują piosenkę, mogą wykonać ją soliści lub wszystkie dzieci.
Podczas krótkiej przygrywki dzieci utrwalają się w tonacji. Następnie śpiewają słowa piosenki, powtarzając schemat melodyczny od coraz wyższego dźwięku.

Zacznijmy od początku: pa ram, pa pam, pa pam,
wywietrzymy salę z prątków: a kysz!, a kysz!, a kysz!
Równiutko stańmy w rzędzie, porządek będzie wszędzie;
więc oddech duży weź, głowę wysoko wznieś,
ręce wzdłuż... i już!

Proszę, weź mój dźwięk: *mmm mmm mmm mmm* – wykonują soliści np. czworo dzieci; dzieci powtarzają solo lub w grupie ten sam dźwięk mormorando, dostrajają się, aż zabrzmi unisono czysty dźwięk (kolejno c^1, d^1, e^1); „spotykają" się na dźwięku f^1. Ruchami ciała i gestami demonstrują „śpiewane polecenia".

I oddech duży weź, głowę wysoko wznieś
ręce wzdłuż... i już!
Dzieci (soliście lub wszyscy) śpiewają z artykulacją staccato i legato (wcześniej warto wytłumaczyć, co te określenia oznaczają).
Staccato [*czytaj stakkato*] – rodzaj artykulacji, sposób wydobywania dźwięków, polegający na wyraźnym oddzielaniu ich od siebie.
Legato – rodzaj artykulacji, sposób wydobywania dźwięków bez przerw w brzmieniu (łącząc dźwięki).
W zakończeniu piosenki, w kulminacyjnym momencie (na słowach: ... „ z drogi! I już!''), włączają się wszystkie dzieci – otwierają szeroko usta, naśladują ziewanie hipopotama, śmieją się, robią śmieszne miny, wygibasy, panuje radość i zadowolenie.

Bo śpiewać będę dziś
staccato – o – o – o,
z przeponki, tak jak miś,
legato – o – o – o.
Hipopotamie, drogi,
dziś ty mi zejdziesz z dro – o – gi –i!
I już!

Muzyka i słowa piosenki – Joanna Kiełbiewska, aranżacja Stanisław Bokowy
Wykonawcy – Zespół dziecięcy Klubu Grzechotka, Warszawa ul. Szobera 5
Przygotowanie dzieci – Joanna Kiełbiewska
Nagranie – Paweł Zawadzki